

værnepligtig, der ikke inden sit 26de Lægdsrulleaar har gjort et Togt, indkaldes forlods. De indkaldes ikke til en bestemt Dag, men uden videre til at melde sig forlods i det paagældende Aar. Naar de saa melde sig til Tjeneste, komme de til at gøre Tjeneste efter de samme Regler, som gælde for dem, der ikke indkaldes forlods. § 37 indeholder en Bestemmelse om, at ogsaa de skulle have Underholdspenge, naar de ikke straks beordres til Møde; men der haves ikke nogen Bestemmelse, der svarer til det ny daglige Tillæg af 50 Ø., naar de ikke kunne faa Arbejde paa Skibsværftet. Det er dog ikke mere end billigt at udstrække det Tillæg, der gives dem, der indkaldes i Henhold til § 33, til dem, der indkaldes i Henhold til § 37. Det er det, Lovforslagets § 2 væsentlig tager Sigte paa.

Der er dernæst foretaget en lille Forandring, hvorved Stillingen gøres mere ensartet for de indkaldte. Som jeg bemærkede, faa de efter § 33 indkaldte, saa snart det er afgjort, at de skulle indkaldes, i den Tid, i hvilken deres Tjeneste ikke benyttes, et Underholdsbidrag af 10 Kr., og det faa de ogsaa, naar de vedblive at fare til Søs i Indlandet eller med Justitsministeriets Samtykke i Udlandet. Derimod er der om de forlods udkrevne i § 37 udtrykkelig bestemt, at de ikke faa Underholdspenge, naar de gaa paa udenlandsk Rejse med Justitsministeriets Samtykke. Der turde dog ikke være nogen Grund til denne Forskel, og man har derfor opstillet den samme Regel for disse som for de i Henhold til § 33 indkaldte.

Jeg skal endnu omtale et Punkt, som jeg glemte før. Ifølge de gældende Bestemmelser skulle de efter § 33 indkaldte værnepligtige have Justitsministeriets Samtykke til at vedblive at fare indtil videre paa udenlandske Havne; men dette kunde have sine Ulemper, naar den paagældende f. Eks. ligger i en Havn ovre i Jylland og maaske kunde blive paamønstret med et Skib, der gik i regelmæssig Fart paa Udlandet; han kunde da gaa glip af denne Plads, naar han først skulde erhverve Tilladelse fra Justitsministeriet; thi selv om man sætter sig hurtig i Bevægelse, vil der meget let gaa et Par Dage. Man har derfor optaget den Bestemmelse, at den paagældende kan opnaa Tilladelsen ved at henvende sig til Mønstringsbestyreren og stille Sikkerhed for, at han vil møde i rette Tid; Justitsministeriets Samtykke behøves da ikke længere.

Jeg har nu søgt at gøre Rede saavel for de gældende Regler som for de ny Bestemmelser, og jeg skal saavel paa Marineministerens som paa egne Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bonus til de forsikrede i Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 781—92.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): Det vil jo ikke kunne undre mig, om ærede Medlemmer i dette Ting ville beklage sig over, at det Lovforslag, der nu foreligger til Forhandling, er kommet saa sent op til Tinget. Jeg beklager det selv i høj Grad og kan for saa vidt ikke frigøre mig for nogen Skyld deri, som det paagældende Regeringsforslag først efter Nytaar blev fremsat i Folketinget. Det kunde imidlertid ikke komme tidligere paa Grund af de meget store Forarbejder, som Udarbejdelsen af Lovforslaget krævede. Jeg kommer saaledes til, saafremt jeg skal have Haab om at føre denne Sag igennem i denne Samling, at appellere meget stærkt til det høje Tings Velvilje.

Jeg skal nu tillade mig at omtale Lovforslaget som det foreligger her, men dog først omtale Lovforslaget som det var udarbejdet af Regeringen. Der er nemlig i Folketinget foretaget nogle Ændringer, og af disse ere to væsentlige, men dem skal jeg senere omtale. Regeringsforslaget gik ud paa at give Interessenterne i Livsforsikringsanstalten en lovhjemlet Adgang til at erholde Bonus. Ærede Medlemmer ville erindre, at der tidligere af Anstalten er uddelt Bonus til dens Interessenter. Det er sket to Gange i Henhold til særlig Lov, første Gang for Perioden 1871—85 i Henhold til Lov af 15de Marts 1889,